

af, at noget skal igennem et udvalg. Det er absolut ikke afgørende for mig, at det er det forslag, jeg har siddet og arbejdet med, der bliver vedtaget. Det er afgørende for mig, at vi, når vi overhovedet kan, griber til handling. Derfor forstår jeg ikke, at Venstre ikke kan give et bud på, hvor det er, vi skal pille noget af.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil godt sige til fru Sandy Brinck, at vi to jo sagtens kan blive enige om, at der er nogle ting, vi tror er vigtige, men nu er det jo ikke sikkert, vi ved alt om det her område. Vi er nu rent faktisk så tæt på at få høringssvarene belyst og få eksperternes udsagn om, hvad det er, der er nødvendigt, og det synes jeg er utrolig vigtigt.

I alle andre sammenhænge har jeg hørt masser af gange, at socialdemokrater har stået her på talerstolen og været trætte af, at man måske har taget tingene for hurtigt igennem og ikke lagt nok vægt på høringssvar. Så jeg undrer mig lidt over, hvor Socialdemokraterne er henne. Det er jo netop det, vi prøver at gøre ordentligt og rigtigt nu.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Sandy Brinck, tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Vi har faktisk på det her område tradition for, at vi ikke bruger det til partipolitisk fnidder, og det synes jeg vi skal holde fast i.

Når det her er et beslutningsforslag, betyder det jo også, at regeringen derefter skal komme med nogle lovforslag, som kommer i høring, og der er ikke noget til hinder for, at det, som vi har fremstillet her, er grundlaget for en diskussion også med fagfolk.

Det, der bare ærgrer mig, er, at jeg hører, at Venstre og Socialdemokratiet har nogle fælles målsætninger i kampen for at beskytte børn, og så synes jeg, det er ærgerligt, hvis det er sådan, at vi ikke kan gribe til handling, når vi nu er enige. Det er det, jeg ikke forstår. Jeg har udvist den største vilje til at pille det ud, som måtte være anstødssten for Venstre; så gør vi det – bare vi får en beslutning, som gør, at vi kommer videre med den beskyttelse, som jeg fornemmer at vi alle sammen er meget optaget af.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må igen konstatere, at det ikke er sikkert, vi er enige i alle ni punkter. Vi kan tage en enkelt ud: F.eks. er jeg da bestemt ikke overbevist om, at det er en pædiater, der skal undersøge børnene. Jeg kunne måske godt være i tvivl om, om retssikkerheden er i orden, hvis vi ikke har fagkundskaben inden for retsmedicin med på det her område.

Men det kan jo ikke udelukkes, at når vi får høringssvarene tilbage, kan det være, vi finder en løsning ud fra eksperternes udsagn, der helt præcist går ind og siger: Hvordan gør vi dette her rigtigt, så vi varetager både barnets tarv og de retskrav, man også som anklaget har krav på? Det er meget vigtigt, at vi finder balancen i det her.

Der er ingen politisk fnadder i det her fra min side, overhovedet.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Ingen kan være uenig i, at børn, der udsættes for seksuelle overgreb, skal have den bedst mulige behandling af det offentlige sundhedssystem. I så alvorlige sager som seksuelle overgreb er det absolut nødvendigt, at der findes et godt beredskab af professionelle folk til dels at understøtte barnet, dels at forfølge og straffe forbryderen.

I april 2000 fremkom Børnerådet med et ønske om en national strategi mod seksuelt misbrug af børn, i oktober 2000 fremkom en arbejdsgruppe under det tværministerielle børneudvalg med en redegørelse for en forstærket indsats, og i november 2000 nedsatte den tidligere regering en arbejdsgruppe, der kunne se på problematikken.

Kl. 16.55

I dag findes der således et fast etableret center på Rigshospitalet, som netop tager sig af overgreb af seksuel karakter mod børn. Dette center blev for 1½ år siden etableret for en 3-årig forsøgsperiode. Til centeret er der knyttet det nødvendige kvalificerede personale, som varetager omkring 250 sager om året og ca. 150 telefonopkald. Centeret på Rigshospitalet har således 1½ år tilbage af sin prøveperiode og leverer sammen med to tilsvarende ad hoc-grupper i Fyns Amt og Sønderjyllands Amt data til en forskergruppe i Aabenraa, som har opbygget et videnscenter om, f.eks. hvilke børn der udsættes